

Talven harhaa

Talvi, paukkuvat pakkaset, hohtavat hanget, tuikkivat tähtöset, viimein se on täällä. Syksyn loskat lopulta jäähmettyivät talven riemuiksi latupohjina ja luistelukaukaloina. Auringon kultasade välkehtii kuuraisten puiden lomasta yhä pidemmälle ja pidemmälle iltapäivään. Tummanpuhuvat pilviset iltapäivätkin tuntuvat pidemmiltä, venyvään auringon kaarien auttamina. Kesän lämpö kaukana vielä, mutta häivähdys valoa ja kevään odotusta pakkasten keskellä.

Kovinkaan montaa päivää ei tarvitse enää odottaa, että pääsee valitsemaan valtakuntaan seuraavaa presidenttiä. Tietysti on äänensä pystynyt antamaan jo ennakkoon, mutta ei se korvaa varsinaisena vaalipäivänä äänestyksen suorittamisen lähes pyhää rituaalia, lähtien äänestyskopin teroitetusta lyijykynästä, päättyen vaalivirkailijan iskemään leimaan ja helpotukseen leimatun äänen sujahtaessa uurna. Itse äänestyksen tuloshan on ollut selvillä jo kauan aikaa sitten, ainakin jos uskoo valtamedioiden galluppeja, miksi siis yleensä vaivautuisi edes äänestyspaikalle, no allekirjoittaneella on sentään pätevä syy, pitää avata aamulla ovet.

Viimeaikaiset gallupit ovat antaneet laskevia käyriä johtavalle ehdokkaalle. Olisi ollut mielenkiintoista seurata, miten korkealle kura olisi lentänyt, jos kaikki menneisyyden synnit, jokaisen ehdokkaan kohdalle laitettuna, olisi otettu Amerikan malliin mukaan kamppailuun. Nykyisellään tuntuu koko kampanja lattealta kuin peli ristinollaa.

Vuosi on kulunut erään toisen maan presidentin valtaan asettumisesta; Amerikan Trumpa on ensimmäisen virkavuotensa aikana saattanut maailman tietoon, että hänellä on isompi ydinaseen laukaisunappi kuin pohjoiskorean johtajalla. Myös ilmaston lämpeneminen on julistettu hippitutkijoiden huumehöyryjen tuotteeksi Trumpan toimesta. Seuraava Amerikan presidenttihan on sitten Lisa Simpson. Ainakin piirrossarjan mukaan. Kauan sitten Simpsonissa nähtiin tulevaisuuteen, ja Trumpan valinta presidentiksi. Sarjan juonen mukaan, Trumpa jätti maan varattomaksi, kaikki rahat oli sijoitettu lapsiin. Iso virhe. Totuus on tarua ihmeellisempää, oikeasti tätä kirjoittaessa, yhdysvaltain liittovaltion hallinto on suljettu toistaiseksi budjettiriidan takia.

Sata vuotta tuli täyteen kotimaallamme viime vuonna, jos ei sitä joku huomannut. Juhlavuoden kunniaksi oli tarjolla laidasta laitaan tapahtumia ja muita juhlallisuuksia. Loppujen lopuksi ainoa mitä jokainen tavallinen kansalainen sai, oli epämääräinen tekstiviesti juhlan aattona, jonka moni muukin tuhosi edes sitä lukematta, mahdollisena haitakkeena.

Kuluvana keväänä tulee 100 vuotta täyteen myös isänmaamme alkutaipaleen kipeistä ensimmäisen elinvuotensa tapahtumista. Edellisvuoden juhlinnan varjoon jäi muistot sadan vuoden takaisen Suurruhtinaskunta Suomen jakaantuvasta kansasta, väistämättömän aseellisen selkkauksen edellä. Kevään 1918 ja sodan jälkiselvittelyiden muistelut ovat yhä avoin haava kansakunnan sielussa. Olisi jo aika asettaa puolueeton totuuskomissio selvittämään tapahtumat, puolin jos toisinkin.

Muuan Juho Niiranenkin (isoisäni isä) osallistui tuolloin 1917 historiallisiin tapahtumiin. Piippolan veteraanimatrikkelin kertoman mukaan tuolloinen meijerin maitokuski oli osallisena pohjanmaan rannikolle salakuljetettujen kiväärien hakuoperaatiossa Piippolan Suojeluskukunnalle, tosin sai Juho palata kotiseudulle tyhjine rekineen. Osansa oli olla vain santarmien harhauttaja.

RAUNO NIIRANEN
rauno.niiranen@suomi24.fi